

זמני הדלקת נרות	צפון	מרכז
כניסת השבת	16.58	16.58
צאת השבת	17.50	17.50
מוצ"ש ר"ת	18.25	18.25

עֲבַדְתָּ אֱלֹהִים

יו"ל ע"י מוסדות "שבת אחים" בית שאן ♦ עורך: מנשה מוסאי הי"ו ב"ר דוד זצ"ל בני ברק

דבר העורך

על הפסוק: "והבאת את הבדים בטבעות על צלעות הארון לשאת את הארון בהם" - מובא בספר 'ומתוך האור': נשיאתו של הארון לא היתה מעשה טבעי כלל וכלל, ועל אף שהבדים הובאו בתוכו כדי שהכהנים יוכלו לשאת אותו, למעשה - הוא נשא את נושאו.

גילוי נסי זה אירע לעיני כל ישראל בעת חציית הירדן - לאחר שעם ישראל כולו עבר, הלכו הכהנים אחרונים והמים חזרו לזרום. או אז הרים הארון את הכתף, שכביכול נשאו אותו, והעביר אותם מעל לנהר.

נשיאת הארון באופן על טבעי זה משמשת גם כמשל לעניין הפנימי הרמוז בו, הלא הוא הקשר בין לומדי התורה לבין התומכים בהם, בין ישכר לזבולון. לעיתים נדמה שזבולון הוא התומך בישכר והוא המחזיק אותו אולם האמת היא שדווקא ישכר הוא זה שמחזיק את זבולון ומאפשר לו חיים בעולם הבא ואף חיים בעולם הזה.

השבוע שוב העלתה הממשלה הכושלת את חוק הגיוס. כאילו, שכל הצרות במדינה יפתרו יחד עם אישורו של חוק הגיוס. אובדן השליטה של הממשלה אינו מסתכם רק עם מגיפת הקורונה, שבה לא ברור לחברים בממשלה עצמה מה ההנחיות וכיצד יש לפעול, אלא גם בעליית המחירים החדה בכל מוצרי היסוד שפוגעת קודם כל במשפחות מעוטי היכולת שבין כך לא היה להם איך להתחיל את החודש ובטח לא איך לגמור. וזו 'ממשלת הריפוי והשינוי' שהבטיחו לנו... אז ריפוי אין כאן, יותר מחצי מדינה חולים והחצי השני לא מצהירים על כך, ושינוי - דווקא כן... כל מה שהיה עוד קצת טוב כאן, באו הללו והרסו. עליית מחירים, הרס הדת ועוד ועוד.

אך כאמור, מה חשוב לממשלה הזו להעביר בדחיפות? את חוק הגיוס. כן, לראשונה בתולדות העם היהודי - הערבים יחליטו אם לגייס בחורי ישיבה, וכמה לאשר להם ללמוד תורה. כן, אותם ערבים שמייצגים את הפורעים בנגב, ואת 'האחים המוסלמים' הם מחליטים במדינת ישראל לחוקק חוק לגיוס בחורי ישיבות ולא לאשר להם להמשיך ללמוד תורה. האמת, שזה עצוב. עצוב, שעם ישראל הגיע לשפל כזה.

ובכלל, הממשלה הזו בחרה לה לטפל רק בחרדים. כך גם עם ביטול 'הקומה הכשרה' בטלפונים. אי אפשר להבין מה מפריע להם שהחרדים צורכים תקשורת כשרה, בלי כל הזימה והשטניות שהחילונים נאלצים לראות ולשמוע במכשירים שלהם. הם רוצים לחנוך את החרדים, כן, אבל כדי לחנוך משהו אחר אתה בעצמך צריך להיות מחונך... וכשרואים את ההרס והחורבן ברחוב החילוני מכל המכשירים הללו, התשובה עולה מאליה מי כאן צריך חינוך... אלו ימים של חבלי משיח. הקב"ה מנענע את העולם בכדי לראות מי יחזיק חזק בחבל ולא יפול. לא ימים קלים. אבל נקראים 'חבלי' משיח, בדיוק כאותה אישה שיש לה חבלי לידה, וצער גדול, אך מיד כשילדת - שמחה היא לאין שיעור. אנו גם מחכים בע"ה לראות את משיח צדקינו יוצא מ'חבלי משיח' אלו, ואז יודע בעולם שמו הגדול ברוך הוא אמן!

בית חיים מלך

מן הפרשה

הכוונה הגדולה ביותר בקיום המצוות

הרב שלמה לוינסקי שליט"א מביא בספרו: כוונות נשגבות כרוכות בכל מצוה ומצוה, ואדם רגיל אינו יכול להשיג במחשבתו את כולן, אך הכוונה הגדולה ביותר, פסק ה'חידושי הרים', היא כאשר האדם מקיים מצוה משום שהקב"ה הורה לו לעשות זאת, וכוונה זו יכול כל אחד לכון.

יש ואדם מצהיר כי כל רצונו הוא לעשות את רצון בוראו - אולם בין הדיבורים למעשים קיים מרחק אדיר, ולמעשה ניתן לומר שאין בינם לבין המציאות כלום. מהי, אפוא, הבחינה שבה נמדד עד כמה הרצון לעשיית הבורא הוא אמיתי? במדרש מובא (תנא דבי אליהו פרק י"ז): "כיוון שאמר ישראל נעשה ונשמע מיד אמר הקב"ה ו'יקחו לי תרומה'."

מי שנבדק בעניין זה ונמצא ראוי - זוכה מן השמים לסיעתא דשמיא מיוחדת, והקב"ה דואג להשלים לו כל מחסורו אשר יחסר לו, כפי שאירע לרבי פסח זצ"ל אביו של רבי צבי אלימלך מדינוב, בעל ה"בני יששכר", ומעשה שהיה כך היה: רבי פסח נסע לצורכי פרנסתו לכפר רחוק, שם עסק במלאכת המלמדות אצל יהודי עשיר. כגודל עשירותו של יהודי זה היה גם גודל קמצנותו, והוא נהג לשלח מפניו את העניים שבאו לבקש את עזרתו בבגד פנים. העניין נגע לליבו של המלמד והכאיב לו, עד שקם ואמר לבעה"ב שינכה את דמי הצדקה מן התשלום המגיע לו. לכך הסכים בעה"ב בחפץ לב ומאז נתן לכל אדם בעין יפה...

חלפה תקופה ארוכה, החוזה שבין המלמד והעשיר פג, ואז נערך חשבון, שבו התברר כי רבי פסח נותר חייב לבעה"ב חמישה זהובים... בעל הבית לא העלה על קצה דעתו לוותר, ומאחר שרבי פסח נותר נקי מכל פרוטה ואף נכסים אחרים לא היו לו, לקח בעל הבית את בגדי השבת שלו ושילח אותו בבגד פנים. פנה רבי פסח לחזור הביתה ופניו לא היו לו עוד... תקופה ארוכה כל כך עבד רחוק, ולבסוף הוא חוזר ללא פרוטה וללא בגדי שבת...

כשהגיע לעירו לא עמדו לו כוחותיו להיכנס הביתה והוא פנה לבית המדרש, אך שם נתקל בו בנו, צבי אלימלך, אשר רץ מיד הביתה כדי לבשר שאבא הגיע, ובלית ברירה נגרר האב בעל כרחו אחר בנו הצוהל. בשעה שחצו את הרחוב עברה שם מרכבת הדואר, והרכב זרק לעברו חבילה. הרים רבי פסח את החבילה שנפלה, והחל לרוץ אחר המרכבה, אך זו הגבירה את מהירותה והיושב בה התעלם מקריאותיו. הבין רבי פסח שיש דברים בגו, ומיד פתח אותה ומצא בה בדיוק את סכום המשכורת שהגיעה לו, בתוספת של חמישה זהובים...

בליל הסדר, כאשר נשלח הבן צבי אלימלך לפתוח את הדלת לאמירת "שפוך חמתך", הוא קרא: "אבא, הבט וראה - הנה האיש שזרק את הארנק מן העגלה...". או אז הבין רבי פסח אל נכון כי מן השמים ממלאים את חסרונו, משום שמצוות הצדקה שלו נשאה חן וחסד בעיני הקב"ה!

ההקדשה המרכזית

הגיליון השבוע מוקדש להצלחת:

ידידנו ותומכינו היקרים

רועי חי ותמר כהן הי"ו

יה"ר שיזכו לבריאות איתנה ונהורא מעליא, פרנסה טובה, וברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם, ויזכו לרוות נחת ושמחה מכל יוצאי חלציהם, ולהצלחת בנם דוד נ"י אמן! ויזכו לעוד בנים ובנות אמן!

הלכות אמירה לגוי בשבת

מתוך ספריו של מרן זצוק"ל 'חזון עובדיה' והליכות עולם

א. מותר לומר לגוי בשבת במקום מצוה, להוציא חפץ מביתו שהוא רשות היחיד, ולהוליכו לבית חבירו שהוא גם כן רשות היחיד, ואפילו כשהגוי צריך להעבירו דרך רשות הרבים ארבע אמות או יותר, לפי שלא נעשית הנחה ברשות הרבים, והוא ליה שבות דשבות במקום מצוה.

ב. כל דבר שאסור לישראל לעשותו בשבת, אסור לומר לגוי לעשותו, ואפילו ברמז שרמז לגוי לעשותו. במה דברים אמורים, ברמז שהוא לשון ציווי, כגון שאומר לו קנה חוטמך, שהכוונה שיסיר הפחם שבראש הפתילה שבגר, אבל מותר לומר לו, "הגר אינו מאיר יפה", והגוי מבין בעצמו ומסיר הפחם שבראש הפתילה. ואף על פי שהדין ידוע שאם הדליק גוי את הנר לצורך ישראל, אפילו עשה כן מעצמו, אסור להנות ממנו ישראל, כאן מדובר שאפשר ללמוד בדוחק לאור הנר (כשיש שומר עליו שלא יטה), הילכך אין כאן הנאה ממש ממה שעושה הגוי, וברמז כזה מותר אף לכתחילה.

וכן גוי שהביא לישראל בשבת מעטפה סגורה, ובה מכתב, אומר לגוי "איני יכול היום לקרות המכתב כי היום שבת", והגוי מבין, ופותח אותה כדי שיוכל הישראל לקרות המכתב, וכן כל כיוצא בזה. ומכל מקום דבר שאסור לישראל לעשותו משום שהוא פסיק רישיה, כגון תנור שיש בו גחלים בוערות, שאסור לישראל לפתוח התנור כדי להוציא מתוכו את החמין, מפני הרוח שמנשבת ומבעירה את הגחלים, מכל מקום מותר לומר לגוי לפתוח התנור כדי להוציא את החמין, שכל שאסור מטעם פסיק רישיה, אין בו משום איסור אמירה לגוי.

ג. במקום מצוה דרבים, מותר לומר לגוי לעשות אפילו מלאכה דאורייתא, ולכן אם אירע שכבה אור החשמל כליל שבת בבית הכנסת ואין כל הציבור יודעים להתפלל אלא מתוך סידור, מותר לומר לגוי להדליק את האור לצורך הרבים. ומכל מקום טוב לעשות כן על ידי אמירה לגוי שיאמר לגוי אחר להדליק.

ד. אסור לתת מעות לגוי בערב שבת לקנות לו חפץ בשבת, והני מילי שאומר לו בפירוש לקנות "בשבת", אבל אם אומר לו לקנות בסתם ולא אמר "בשבת", אפילו אם הגוי קונה בשבת מותר, והוא שקצץ לנכרי לשלם לו שכר טרחו, שאז הנכרי אדעתא דנפשיה עבד. ואם אי אפשר לנכרי לקנות החפץ אלא בשבת, מפני שיום השוק הוא ביום שבת בלבד, מכל מקום יש להקל במקום הצורך, כל שלא הזכיר בפירוש "בשבת".

ומותר ליהודי למסור את רכבו בערב שבת לתיקון במוסך של גוי שכל פועליו גויים, על מנת לקבלו ביום ראשון בבוקר כשהוא מתוקן, ובתנאי שקצב לו סכום תשלום מסויים עבור עבודתו וגם יש שהות מספקת בידי הגוי לבצע את התיקונים בערב שבת או במוצאי שבת, ואז אפילו אם הגוי מבצע את התיקונים בעצם יום השבת מותר, הואיל ואינו אומר לגוי לעבוד בשבת, אלא הגוי עושה כן על דעת עצמו. ומכל מקום במקום צורך, יש להתיר אפילו אם הזמן מצומצם ובהכרח יצטרך הגוי לעבוד גם בשבת. ואחינו האשכנזים מחמירים בזה. והמקלים יש להם על מה שיסמוכו.

ה. יש אומרים שלא הותר שבות דשבות במקום מצוה או במקום חולי, אלא כשהשבות האחד ע"י גוי, אבל שבות דשבות ששניהם ע"י ישראל, אסור אפילו במקום מצוה. ויש חולקים ואומרים שלעולם יש להקל בשבות דשבות במקום מצוה אפילו שני השבותים נעשים ע"י ישראל, ויש לסמוך עליהם להקל כשיש צורך בכך.

לזון לזכ

הגר"י זילברשטיין שליט"א הביא מעשה ברבי יצחק אייזיק רוט זצ"ל, שהיה מצויין במידת לימוד הזכות, ומעולם לא דיבר סרה ביהודי.

פעם, בזכות לימוד הזכות שלו, הציל בפועל את חייו של יהודי. בביתו בעיר דז'אמבול היתה מעין אכסניה, שם זכו האורחים לארוחה חמה וללינה במידת הצורך. בימים שלפני ראש השנה, התדפק פעם על דלת ביתו יהודי צעיר בשם קרוטהמר שהיה עריק מהצבא הרוסי, וביקש אכסניה.

סכנה גדולה היתה לאכסן יהודי שכזה, שכן אם אנשי הצבא יגיעו לכאן, וימצאו את העריק בביתו של רבי אייזיק, יאשימו את בעל הבית בשיתוף פעולה ובסיוע לעריקי הצבא.

אבל רבי אייזיק נהג מעולם שלא לבדוק את אורחיו, והכניסם לביתו למרות הסכנה שבדבר. הגם שלא היה באותה שעה מקום בביתו, לא יכול היה לסרב לבקשתו של קרוטהמר ושיכנו בירכתי הבית על גבי מצע קש.

ויהי למחרת היום, נרעשו בני המשפחה לשמע הידיעה שחפצי ערך רבים נגנבו מן הבית. היו אלה חפצים יקרים במיוחד, והגנבים ממש רוקנו את הבית. יחד עם החפצים נעלם גם הצעיר היהודי שישן בלילה בביתו של רבי אייזיק.

בני הבית היו משוכנעים במאת האחוזים שהוא הגנב, ואין בלתו, שהרי הוא לן בלילה ההוא בביתם, ובשעת הכושר לקחם וברח.

הראיה היותר מכריעה היתה היעלמותו יחד עם החפצים. היה מי שניסה להציע לרבי אייזיק להזעיק את המשטרה ולהתלונן על הגנב, אך רבי אייזיק

עמידה בשעה שמברך על הברקים והרעמים

שאלה: האם חייב לעמוד בשעה שמברך על הברקים או תשובה: אין חובה.

מקורות: כתב בספר **האשכול** (ס' כג), מה שכתב גאון, שכל הברכות ברכות הנהנין, כגון, אכילת מצה, וקידוש, ובהמ"ז, א"צ לאומן מעומז מעומד, עומר, לבנה, ציצית, שופר, לולב, מילה. ע"כ. וכ"כ באבודרהם ציצית, שופר, לולב, מילה. וסיים, ויש מצוות שמברכים עליהם מעומז [ואין להקשות על קהילות הקודש שנוהגין לישב בשעת ברכת השופר בשעה שאומר הש"ץ מלכויות וזכרונות ושופרות, אמנם הוסיפו חכ"ה השטן, וא"כ א"צ לעמוד ולברך אלא על עיקר התקיעות, אבל אין כ השטן. ומזה יש ללמוד לקהילות שנוהגין לישב כשמברכים על קרי' הברכה גדולה מעיקר המצוה. **מרן רבינו הגדול זצ"ל** בחזון עובדיה (נ) הן אמת, שבסדור בית יעקב **ליעב"ץ** כתב, שצריך לעמוד בברכות הע ראוי לברך את ברכות השבח מעומד, כי כשעומד מראה שמחשיב או (ח"ו ס' תט), שאע"פ שאין חובה לעמוד הכי עדיף טפי, וכן נהג הגר"נ

להפסיק הו"ק לתרומה - מותר או אסור?

שאלה: האם מותר לבטל הוראת קבע של תרומה למוסדות, עבור בן משפחה נזקק? (מדובר שיש באפשרותו לבטל הו"ק בכל עת שירצה).

תשובה: יש מחלוקות איך להתייחס להוראת קבע, אם זה נדר ולאחר ששילם פעם ושתיים קיים כבר את הנדר, או שזו התחייבות שאין עליה שם נדר כלל, ולהלכה העלה אבי מו"ר שאין בזה ענין של נדרים, ורשאי להפסיק את הוראת הקבע, אולם נכון להחמיר ולא לבטלה אלא להעביר את ההתחייבות למסגרת אחרת, וכגון שמעביר לאחד מבני המשפחה הנזקקים, או למוסד שבו תחנכים ילדיו. (עניין קודמין).

בובות המונחות ליופי, כיון שאין חיתוך איברים בכל הגוף מותר!

שאלה: האם מותר להניח בובות חרסנה לנוי בויטרינה בבית?

תשובה: מה שהתורה אסרה לא תעשה לך כל פסל, היינו גוף שלם בחיתוך אברים, אבל בובות לילדים שאצבעות הידים והרגלים דבוקות זו בזו, אין עליהם איסור. והוא הדין לבובות המונחות ליופי, או כמוזכרת מביקור באחת מהארצות שהבובה מסמלת את המסורת שלהם, כיון שאין חיתוך איברים בכל הגוף מותר.

ראוי לכבד השבת במאכלים מיוחדים שלא תהיה ככל סעודות ימי החול

שאלה: האם צריך או יש עניין לאכול בשר בשבת?

תשובה: יש הבדל בין קדושת שבת לקדושת יום טוב, שביום טוב אנחנו מצווים 'ושמחת' בחג, ואין שמחה אלא בבשר ויין, ולכן יש חיוב ביו"ט לאכול בשר ולשתות יין. לעומת קדושת השבת שניתנה לנו ל'ענוג', אוכלים ושותים דברים המענגים, ואין חיוב דוקא בבשר. אולם מפני כבוד השבת, ראוי לכבדה במאכלים מיוחדים שלא תהיה סעודת השבת ככל סעודות ימי החול. אגב, אין גם חיוב לאכול דגים בשבת, אלא המלצה בלבד ועל פי דברי הזוהר הקדוש.

אופן השימוש בכספי מעשר

שאלה: האם מותר לקנות עליה לתורה/פתיחת היכל מכספי מעשר?

תשובה: יש כספי מעשר שהם כבר ביד, ובהם אני רשאי להשתמש לכל דבר שבקדושה שאני לא חייב לבצע, כי בדבר שאני חייב לבצע נחשב כפורע חובותיו במעשרות. ובזה מותר לרכוש עליה לתורה או פתיחת ההיכל (אף למי שרעייתו בחודש התשיעי, וע"פ המנהג בעלה משתדל לפתוח את ההיכל שבזה מבקש שיפתח רחמה בקלות לחיים טובים), וכן אם רוצה לרכוש תפילין של ר"ת, או לכבד את הרב או את אחד מבני ביתו בספר טוב. וכאשר כספי המעשר אינם בידו ועדיין לא הפרישם, צריכה להיות כונה מיוחדת שבדעתו לפרוע את הרכישה הזו מכספי מעשר.

בעל מקום שלא ממציא למקום תעודת כשרות של הרבנות המקומית - חבר הוא לאיש משחית!

שאלה: האם ניתן לעבוד כמלצר במסעדה לא כשרה?

תשובה: יהודי ירא ה' צריך לברוח ממקומות שמכשילים את הרבים, גם אם נראה לעובד שכל המוצרים שם כשרים. והטעם ברור שיש בזה חילול ה', שמקום ללא תעודת כשרות (למה?) עומד אדם עם כיפה ומאכיל ומשקה את האורחים. ברוב המקומות שאין בהם בעיות כשרות או שבת, בעל המקום שמח להמציא למקום תעודת כשרות של הרבנות המקומית, ואם אינו עושה כך חבר הוא לאיש משחית.

להיכן הלך האיסור להוציא שם שמים בגילוי ראש?

שאלה: אישה נשואה האם יכולה לברך ללא כיסוי ראש?

תשובה: לאשה נשואה יש שתי סיבות לכיסוי ראש, האחת משום צניעות והיא חובה מהתורה, והשנייה כדי לקבל יראת שמים כמו הגברים, וכשם שגבר אינו רשאי להוציא שם שמים מפיו בגילוי ראש, כך גם האשה. ופעמים שהטעם הראשון אינו קיים כגון שאין איש בביתה, שמוותר לה לגלות את ראשה, ואז אם רוצה לברך (וכל שכן להתפלל), עליה לכסות את ראשה כמו הגברים. ולדעת אבי מו"ר גם לרוקה נכון לכסות את ראשה בזמן שמברכת, ולהיכן הלך האיסור להוציא שם שמים בגילוי ראש. (וב"ה כך נוהגות נכדות).

בל יהודי...

תנגד בתוקף.

לאחר שמונה חודשים נתפס אחד השכנים יל רבי אייזיק בידי המשטרה, וביושבו בבית מעצר האזין לשיחתם של גנבים גויים המספרים לו לזה כיצד גנבו מביתו של רבי אייזיק.

הלה דיווח למשטרה את ששמעו אוזניו, ואכן תוך זמן קצר התברר שהגנבים הגויים הללו הם ורוקנו את ביתו של רבי אייזיק.

כששמע רבי אייזיק על כך, לא היתה שמחה שמחתו הוא הצביע על מוסר ההשכל שיש ללמוד מכך, עד כמה צריכים להיזהר מלחשוד בזולת, ומה דולה החובה המוטלת עלינו לדון כל יהודי לכף זות, גם אם תנאי השטח 'מוכחים' את ההיפך.

לימים כאשר שימש רבי אייזיק כשו"ב בברזיל, נס לביתו יהודי עם עוף.

משהתבונן הנכנס בפניו של רבי אייזיק, הכירו, פל על פניו בבכיות ואמר: אני הוא אותו קרוטהמר שהייתי בביתך בעת הגניבה.

משהבחנתי בשעת בוקר מוקדמת שבוצעה ניבה בבית, הבנתי שהחשד יפול עלי, ואז היו גולים שאין לי תעודות, וכי עריק אני ובורח מהצבא, צמילא היה סופי גרוע, שכן הרוסים היו מוציאים 'הורג את העריקים'.

לאחר שברחתי, החיליתי לחשוש פן תגישו גדי תלונה, ואז נתפרסם תמונתי בתחנות הרכבת יתפסו אותי. ברם, ידעתי את טוהר ליבך, רבי וייזיק, והייתי בטוח שגם אם תהיה משוכנע שאני זוא הגנב, לא תסכים להסגירני.

אין מילים בפי יהודות לך על כך שנמנעת זלמוסרני למשטרה, ודע לך שבכך נצלו חיי...

ועשה

ב יעקב חן שליט"א

יעמים?

וברך מעומד, היינו על ברכות המצוות, [משום] שאין בהן הנאה, אבל לא ראינו מימינו מי שיברכן מעומד. ואמרו רבותינו, שש מצוות ברכתן פ טו ע"ג, והניח סימן למצוות הנ"ל, על"ן של"ם, דהיינו: עומר, לבנה, מצוה מן המובחר, כגון, הלל, ומקרא מגילה, וסוכה. ע"כ.
שלא כדברי האבודרהם? ולק"מ, דעיקר התקיעות הם בתפילת מוסף, ותניקנו (ר"ה דף טז) שיתקעו גם קודם תפילת מוסף כדי לערבב את ייחין את הציבור לעמוד בתקיעות הראשונות שתכליתם לערבב את המגילה, והיינו משום שמצות קריאת המגילה היא בישיבה, ולא תהא ש'וימים נוראים).
ו וההודאה, גם בשו"ת תשובות והנהגות (ה"ג סי' עו) כתב, שלכתחילה דבר שמברך עליו עד שעומד בשבילו. ע"כ וכ"כ בשו"ת רבבות אפרים יינשטיין צ"ל. ע"כ ואנו אין מנהגנו כן.

שבת שלום!

תיאום עמדות

מחר נקרא אי"ה בפרשת השבוע: "מקשה תעשה אותם משני קצות הכפורת". הכרובים, אמרו חז"ל, היו פניהם כתינוק ותינוקת. וכתב רבינו האלשיך הקדוש זצ"ל שהתורה הורתה לנו כאן כיצד לחנך את עוללנו.

ראשית, "מקשה תעשה אותם". החינוך אינו מעשה הרכבה וברגים, המעמיד תוך דקות מספר מבנה לתפארת, אלא מעשה הקשה והדרכה איטיים ועקביים תוך עיצוב והשלמה אין סופיים. והתנאי הנוסף: "משני קצות הכפורת", שהאב והאם ישתפו פעולה בחינוך כל אחד בתחומו, "ולא מה שייסר האב ויתקן, תקלקל האם ברחמיה..."

חלק נכבד מהמחלוקות והויכוחים בבית, מגיעים כתוצאה ישירה מחילוקי הדעות בין הבעל לאשתו בעניין חינוך הילדים. אם הבעל החליט להעניש את הילד ולא להעניק לו ממתק מסוים, ובאה אימו ו"ברוב רחמיה" נותנת לילד את מבוקשו תוך ידיעה ברורה שאביו איננו מסכים לכך, זהו מתכון מצויין לויכוח במקרה הטוב, ולריב גדול במקרה הרע.

חינוך הילדים צריך להיעשות בתיאום מלא בין האבא לאמא. לא ייתכן שאבא יאמר כך ואמא אחרת, כי מלבד הנזק העצום שגורמים לחינוכו של הילד, שמנצל את אי התיאום בין אביו לאמו, ומשיג על ידי כך כל מה שהוא רוצה, הרי שהנזק הנלווה, שהוא לא פחות חמור, זהו ערעור השלום בית. ועל דבר זה ניתן לומר בהלצה: "תרי קלי לא משתמעיו..." הילד אינו יכול לשמוע שני קולות, את אבא מצד אחד ואמא מצד שני... אם נשכיל לשמור על אחדות בין דיעותינו, וננתב את ילדינו בדרך הנכונה, נרויח מכך גם שלום ואחדות בבייתנו!

אהבת חנים

השבוע נתקיימה אזכרה לזיכרו של מו"ר אבינו רבי דוד בן אברהם זצ"ל. שמענו מאדם מסוים שאמר, אביך זצ"ל היה מיוחד בהרבה תחומים, אך הדבר שיחד אותו בעיניי, הייתה הארת הפנים שלו בכל עת ולכל אדם. מרגלא בפומיה דאבינו זצ"ל מה שאמרו חז"ל: "כי בחינם נמכרתם ולא בכסף תיגאלו" וכי ניתן למכור דבר בחינם? והלא אם זה בחינם אין זו מכירה? וכן, כיצד ניתן לגאול דבר ללא תמורה? הרי אם חפץ אדם לגאול ולהחזיר את רכושו הרי הוא חייב לשלם על כך. א"כ מה הוא פירוש הדברים "ולא בכסף תיגאלו"? התשובה לכך היא: "כי בחינם נמכרתם" - בחינם, היינו בשנאת חנים, בעקבותיה נמכרנו לגלות. "ולא בכסף תיגאלו" - לא ע"י כסף ניגאל מהגלות, אלא ע"י אהבת חנים. כך היה אבינו זצ"ל זועק תמיד, הרבו באהבת חנים, בין השכנים, בין החברים ובעיקר בין האחים.

לפעמים נדמה שעם כולם צריך לדבר יפה, בנעימות, במאור הפנים, אך עם בני הבית, עם האחים, עם הילדים אין חובה. הרי, לא רואים! לא שומעים! אנו כהורים, צריכים בראש ובראשונה לקרב בין הילדים, להרבות ביניהם אחוה. במקרה שיש מריבה בין הילדים, עלינו לפשר ביניהם מיד כדי לא לתת למריבה להתרחב ולהשפיע על כל האווירה בבית. חשוב להחמיא בתדירות גבוהה על התחברות שקיימת בין הילדים, להראות את שמחתנו ממשחק משותף, ללמד את הילדים לוותר אחד לשני. כשמשחקים, חשוב להחזיר לילדים שלא הניחחון במשחק הוא העיקר, אלא עצם המשחק המשותף.

כמו כן כדאי מאוד כאשר מטילים מטלות של עזרה בבית, שיהיו אלו מטלות משותפות, לתת לילדים חוויה משותפת ואחריות כוללת, כדי לא להגיע למריבות בין הילדים על רקע קיפוח וקינאה. ויה"ר שנזכה להרבות באהבת חנים ועל ידי כך נזכה לגאולה השלימה.

עבת שלם מאורק!

חיים ברכה והסדר

מוקדש לע"נ
חיים פרץ ז"ל בן חנה
(מושב דובב) הוקדש ע"י ילדיו היקרים משפחת פרץ ה"ר שיינר לבריאות איתנה פרנסה טובה וברכה והצלחה אמון

לע"נ שושנה מלכה ז"ל בת חנינה (נבעת המורה) תנצב"ה

לע"נ יוסף אוחנה ז"ל בן אסתר (נבעת המורה) תנצב"ה

מוקדש לע"נ
יונתן פרץ ז"ל בן ממה
(מושב דובב) תנצב"ה
ולע"נ יהושע פרץ ז"ל בן חנה (מושב דובב) תנצב"ה

לע"נ **ברוריה אפללו ז"ל**
בת סיטי תנצב"ה. הוקדש ע"י בעלה מרדכי הי"ו ילדיו ונכדיו הי"ו יה"ר שיזכו לרפואה שלימה ובריאות איתנה ופרנסה טובה וברכה והצלחה אמון

מוקדש לע"נ
ניסן נאמן ז"ל בן חנה
תנצב"ה

מבן שנת ה'תשנ"ה
זלכרת זכרונות אל אלהי התורה
ואת צדקה חסדו ורחמים אל פני
ההצלה - האהבה...

את כח התורה אנו מגבירים!!!

בזמן שבני התורה נאנקים תחת עול ממשלת הזדון, עלינו לחזקם ולאמצם ולסייע להם ככל יכולתנו!

"שבת אחים" פותח במבצע **אמן אברך** לכולל יום שיש של "שבת אחים", ובכך נחזק את ידי בני התורה!!!

כל אחד יאמן אברך (סך 50 ש"ח בלבד לשבוע) שישב ועסוק בתורה להצלחתו. ובכך גם יחזק את התורה, ואת לומדי הכולל. ובע"ה בזכות המצוה תזכו לשפע ברכה והצלחה ולכל הישגות, בני חיי ומזוני רוחי אמן. פרטים אצל אלי או בועז.

מוקדש לרפואת הילד
בניה נ"י בן אלונה ליבנת תחי'
יה"ר שיזכה לרפואה שלימה ובריאות איתנה, ויחזור לאיתנו במהרה אמון.

הגליון מוקדש לרפואת הילד
אביתר נ"י בן אליה
יה"ר שיזכה לבריאות איתנה ורפואה שלימה אמון!

ברכת מזל טוב ל:
אוסר ורינת וקנין הי"ו
לרגל הולדת הבן נ"י. יה"ר שיזכו לגדלו לתורה למצוות לחופה ולמעט אמן.

לע"נ
אפרים ז"ל בן אסתר מוסאי שהשבת פקידת שנתו. תנצב"ה.

ידידנו ותומכנו היקר
יקיר ראובן הי"ו בן שרה תחי'
יה"ר שיזכה לבריאות איתנה, לברכה והצלחה פרנסה טובה וחיווג הנון וחופה בקרוב אמון.

ברוך מועלים הי"ו בן נעמה (אחות ברוך)
יה"ר שיזכה לבריאות איתנה ורפואה שלימה במהרה אמון! הציבור מתבקש להתפלל ולהקדיש הלימוד לרפואתו הזקוק לרחמי שמים מרובים!

ר' אבנר קאשי ומשפ' הי"ו (ב"ב)
יה"ר שיזכו לשפע ברכה והצלחה ויזכו לבריאות איתנה ופרנסה טובה אמון. והצלחת משפחות קאשי הי"ו לשבטיהם אמון!

מוקדש לרפואת
יצחק הי"ו בן חנה
יה"ר שיזכה לרפואה שלימה ובריאות איתנה ויחזור לאיתנו במהרה אמון.

גד חי הי"ו בן סמדר תחי'
יה"ר שיזכה לרפואה שלימה אמון!

מוקדש לרפואת **מלכה תחי' בת נויאת** שתזכה לרפואה שלימה אמון!

מתפללי בהכ"ס
"זכור לאברהם - תפילה לדוד" הי"ו
(בית שאן) של רבי דוד מוסאי זצ"ל על תרומתם יה"ר שיזכו לבריאות איתנה ופרנסה טובה וברכה והצלחה אמון!

"אבות ובנים"
פניית תהילה לדוד וחנה ע"ש רבי דוד וחנה מוסאי זצ"ל בהכ"ס "תהילת ירושלים" שי"ח ה' ב"ב שימו לב! בשעה 17:50 ערבית אחרונה 18:30

מוסדות **שבת אחים בית שאן**
שע"י עמותת "ענשי רצון"
כתובתנו: שכ' א' 105 בית שאן
טלפונים:
אלי: 054-9302620 בועז: 053-314-6217
חש' חשבון לתרומות
בנק לאומי סניף 966 בית שאן חש' ח-ן: 49819/56
פקס: 03-9494017
E-mail: 123meshi@gmail.com

לע"נ הרבנו היקר
מו"ר אבנר המהולל
רבי **דוד מוסאי זצ"ל**
ב"ר אברהם ונחשב י"ל
נלב"ע א' אדר א' תשס"ג
ואינו הצעיר
מרת **חנה מוסאי זצ"ל**
בת שמואל ורבה י"ל
נלב"ע ב' כסלו תש"ע
תנצב"ה

כולל יום שיש * השאלת ציוד ומכשור רפואי * לאירועים ושחחות * כלי עבודה * לולים ומיטות מתקפלות * תפילין וחפצי קודש * קרן חתנים והכנסת כלה * סיוע לזקוקים ובני תורה * חלוקת תלושי קניה ומצרכים בחמים * גליון שבועי ועוד
ורבא לל תורה!

